

"קג'ה לך חבר" [חשיבות הכתיבה]

חשיבות לסתכם את הלימוד ולענות על השאלות [שלקמן] בכתב ולא להסתפק בלימוד בעל פה, מכמה טעמיים:

עיקר הלימוד - כתוב המורה"א בבבנה בתרא י/ב "אשר שבא לאכין ותלמודו בידו": יש לפреш כי עיקר הלימוד ושנענשה בו רושם הוא הלימוד הבא מכתיבת יד אשר על כן נקבעו החכמים סופרים (עכ"ל). וידועה המליצה על המשנה במסכת אבות פ"א מ"ו "קג'ה לך חבר": אל תקרא "קג'ה" אלא "קג'ה" = קולםוס, כלי כתיבה. (וע"י במז"ק כח/א, בכתביות ע/ב, בפסחים נ/א, בחולין ט/א, במיאורי סוף מסכת נדה ובשו"ת משנה הלכות חיו ס"י קסה ד"ה אהוב). וסבירו במתוכנות של "עיקרי השולחן" - ראה בהערה!.

חידוד הנלמד - הכתיבה מסייעת לחידד את הנלמד, כי פעמיים נראה לו שהבין, אך כשבא לכתוב הוא מתקשה ומגלה שיש צורך לחידד את לימודו. [הרהור: מצלילה מאה זעיר הי"ד היה אומר: "ע"י הבעת הדברים בכתב המחשבה מתבהרת, ולפעמים אני מרגיש שבוש שיש בדברים, רק אחרי שניי מעלה אותם על הכתב].

הרגל בכתביה - ע"י הכתיבה הלמד מתרגל בסדר כל תשובה בסדר הנכון: מהמקורות בגמרה ועד לפסיקת ההלכה. בפרט אלו העומדים להבחן בכתב, חשוב שיתרגלו לכך מבעוד מועד, כי לעיתים המועד של שעת המבחן מרגע ומקשה על סיור התשובה ותכנון הזמן כראוי.

ט"ב [=17] עצות לסטודנטים

א. סיכום בסמור לנולד - ככלומר בוגר לימוד הסעיף או מספר סעיפים, כשהוחומר זכור לך היטב, סכם את הנולד ונעה על השאלה, ואל תשאיר זאת לגורם הלימוד או סמן למועד המבחן, מפני השכחת המצויה, ועוד שעלול להתרבו לך שלא הכתנת את עצמן לרמת הבחינה כראוי.

ב. קרא את השאלה פעמיים - כדי לוודא שהבנת היטב את כוונת השאלה.

ג. ענה על השאלה בכוחות עצמן - ורק אח"כ עיין במראי מקומות לתשובות שב"עיקרי השולחן".

ד. רשות ראש פרקים או לפחות נקודות לתשובה - ורק אח"כ כתוב תשובה מסוירת וברורה, מכיוון שפעמים בקריאה השאלה נזכרים בפרטים, וכשבאים לכתוב זה נשכח.

ה. התשובה לא תהיה קצarra מד' ולא אורך מד' - פעמיים החכמה היא לא 'מה לכתוב', אלא 'מה לא לכתוב'.

ו. הקפד על סדר השתלות ההלכה - מהמסד עד הטעחות, כאמור: גמרא, ראשונים, טוח, ב"י, ש"ו, ע, נו"כ [ופוסק דוינו במידת האפשר]. ציון היכן התאחד כל דין, האס זה בגמ' או בראשונים וכו', עם מקור מדויק לדבריך [באיזה מסכת/דף/עמ'/סעיף] - בכך שזו תהיה עדות שניית לבדוק אם אפשר להזימה.

ז. כתוב בכבוד המחברים ולא בחיריפות [ע"י בלקט הקמוץ לרבי משה האיגז (היל' כבוד הכהנים על השיו"ע י"ד) וב"רוח חיים" לר"ח מולואזין על מס' אבות פ"א מ"ד].

ח. הכתב - הנה, מסודר עם רוח בין הפרשיות, שפה ברורה [שאינה צריכה פירושים], דקדוקי לשון, סימני פיסוק. להימנע מMORECAות ומסימוני פיסוק מיוחרים, וכן מראשי תיבות וקיצורים ממשוניים.

ט. הבחן בין דין המוסכם להלכה - בין דין שיש בו מחלוקת בין השיטות השונות, כגון בין השו"ע לרמ"א.

י. מסקנת ההלכה - חשוב שתופיע בסוף התשובה בקצרה.

יא. קרא ובודק את התשובה - ורק אח"כ עברו לשאלת הבאה.

עצות לנבחנים [בנוסף להניל]

יב. מנוחה ותזונה מספיקה לפני הבחינה.

יג. ארגון הזמן הדרוש למבחן - כדי כתיבה אicutיות, אוכל, שתיה, אקמול, מטלות לחות, טישו וכיוצא"ב.

יד. הקדם למבחן - ומצא מקום נוח, מואר, מאוורר ושקט שאין בו המולה שתפריע לריכוזך.

טו. קרא תחילת את כל השאלות - סמן את הידעות לך היטב, ענה עליהם תחילת ו Ach"c על השאלות הקשות.

טי. תכנן את הזמן - כדי שתתפרק לענות על כל השאלות בזמן שהוקצב לך.

יז. היה רגוע - ואל תחשוש, חזק וקוה אל ה' וב"ה תצליח!

¹ **בסיכום טובא** - השתלות ההלכה מהמקורות בגמרה ועד לפסיקת ההלכה. עם התיחסות ל: א. מהו נושא הסוגיה? ב. מהו המקור בגמרה, ומהם שמוטת התנאים או האמוראים ודעתותיהם? ג. מהן שיטות הראשונים והאחרונים? ד. כדי פסק השו"ע וכמי פסק הרמ"א (כאיזה תנא, אמורא, ראשון). ה. מהם הדינין העיקריים שנוספו לנושאי הכללים? ג. מה ההלכה למשנה? למעוניינים לסכם במתוכנות של "עיקרי השולחן" - כיון המחשבה לאורך כל הכתיבה צריך להיות: האם נושא זה שיין לעיקר הסעיף, או להרבה לטעיה. מי שיימיד בפרק ידע להתמקד ביעירה, ויצליה בע"ה.

² בערךת העצות שלקמן נעזרנו בדברי הרה"ג שמואל קדר זצ"ל, ובמאמר "קג'ה לך חבר" להרה"ג מאיר מאזור שליט"א.